

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usoz-386/13-14

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Borisa Markovića, predsjednika vijeća, Ljiljane Karlovčan-Đurović, Lidije Rostaš-Beroš, Ante Galića i Blanše Turić, članovi vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Tatjane Ilić, zapisničarke, u postupku ocjene zakonitosti općeg akta u povodu prigovora Kluba navijača H. „T.“ S., kojeg zastupa D. G., odvjetnik u S., na rješenje o plaćanju sudske pristojbe, na sjednici dana 27. studenog 2015.

r i j e š i o j e

Prigovor se odbija.

Obrazloženje

Rješenjem ovoga Suda, broj: Usoz-386/13-10 od 29. svibnja 2015. odbačen je zahtjev podnositelja za ocjenu zakonitosti općeg akta, te je podnositelju naloženo plaćanje sudske pristojbe na zahtjev u iznosu od 2.000,00 kn i rješenje u iznosu od 500,00 kn, što ukupno iznosi 2.500,00 kn.

Podnositelj je u zakonskom roku podnio prigovor na rješenje o plaćanju sudske pristojbe u kojem u bitnom navodi da je Ustavni sud Republike Hrvatske, sukladno zakonu predmet prosljedio Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske na rješavanje. Budući da se zahtjev odnosio na ocjenu zakonitosti tri akta to je Sud razdvojio postupanje na tri različita predmeta te sada pokušava od njega naplatiti tri sudske pristojbe. Međutim, ističe da je Ustavnom sudu podnio samo jedan zahtjev te da se o svim zahtjevima moglo i trebalo odlučiti u sklopu jednoga postupka, a ne razdvajati sve u tri postupka i na taj način, suprotno načelu ekonomičnosti, prouzročiti trostruke troškove. Osim toga, pitanje je da li se u konkretnom slučaju radi o tri različita opća akta ili sadržajno jednom općem aktu, pa Sud nije mogao tu činjenicu niti sa sigurnošću utvrditi s obzirom da je njegov zahtjev odbacio ne ulazeći u meritum stvari. Pored toga podnositelj je svoj zahtjev podnio Ustavnom sudu Republike Hrvatske za što nije potrebno plaćati sudske pristojbe, a ne Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Napominje da su osim njega još deseci fizičkih osoba podnijeli Ustavnom sudu Republike Hrvatske sadržajno identične zahtjeve radi ispitivanja zakonitosti i ustavnosti osporenih akata, pa je nevjerojatno da sud sve te postupke nije spojio u jedan već je postupio potpuno suprotno načelu ekonomičnosti. Ističe da je člankom 16. stavkom 1. točkom 17. Zakona o sudskim pristojbama propisano oslobađanje od plaćanja pristojbe za tužitelje, odnosno predlagatelje u postupcima za zaštitu Ustavom zajamčenih ljudskih prava i sloboda protiv konačnih pojedinačnih akata, odnosno za zaštitu zbog nezakonite radnje. S obzirom da se u predmetnom

zahtjevu išlo upravo na zaštitu zajamčenih ljudskih prava i sloboda protiv konačnih pojedinačnih akata, Sud je pogrešno primijenio tarifni broj 29.a i 30.a Zakona o sudskim pristojbama. Nadalje, Sud je u konkretnom slučaju primijenio odredbe Zakona o sudskim pristojbama koje se ne mogu primijeniti. Naime, obveza plaćanja pristojbe nastaje u trenutku kada je tužba odnosno zahtjev podnesen, a kada je pristojbena obveza za podneske, zahtjeve, radnje i isprave nastala do dana stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ 157/13.) onda se pristojba plaća po dotadašnjim propisima. Obzirom da je predmetni Zakon stupio na snagu 24. prosinca 2013., a zahtjev u ovom postupku je podnesen prije toga, onda se prilikom odlučivanja o visini sudske pristojbe na zahtjev za ocjenu zakonitosti općeg akta ne može primijeniti Zakona o sudskim pristojbama iz 2013. i sve njegove kasnije izmjene pa je u konkretnom slučaju primijenjen i propis koji se ne može primijeniti (pogrešna primjena materijalnog prava). Predlaže da ovaj Sud usvoji prigovor te da se rješenje ovoga Suda poslovni broj: Usov-386/13 od 29. svibnja 2015. o naplati sudske pristojbe ukine i stavi izvan snage.

Prigovor nije osnovan.

Prema odredbi članka 5. stavka 1. Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ 74/95., 57/96., 137/02., 26/03.-pročišćeni tekst, 125/11., 112/12. i 157/13.) pristojbe u upravnom sporu plaćaju se samo ako sud odbije ili odbaci tužbu.

Odredbom tarifnog broja 29.a stavka 4. Tarife sudskih pristojbi koja je sastavni dio naprijed navedenog Zakona o sudskim pristojbama na prijedlog o ocjeni zakonitosti općih akata plaća se pristojba od 2.000,00 kn. Na temelju tarifnog broja 30.a stavka 4. u vezi s stavkom 2. istog članka Tarife, za prvostupanjsku odluku Visokog upravnog suda, ako vrijednost spora nije procjenjiva, plaća se pristojba od 500,00 kn.

S obzirom na navedeno pravilno je podnositelju naloženo plaćanje sudske pristojbe na prijedlog za ocjenu zakonitosti općeg akata u iznosu od 2.000,00 kn, a na rješenje kojim je njegov zahtjev odbačen 500,00 kn, dakle ukupno 2.500,00 kn, sukladno odredbi članka 5. stavka 1. Zakona o sudskim pristojbama, tarifnog broja 29.a stavka 4. i tarifnog broja 30.a stavka 4. u vezi s stavkom 2. istog članka Tarife.

Ustavni sud Republike Hrvatske je svojim dopisom, broj: U-II-6167/2013 od 23. prosinca 2013. ustupio Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske na daljnje rješavanje predmet podnositelja zahtjeva s obzirom da je ocjena zakonitosti općih akata na temelju odredbe članka 3. stavka 2. u vezi sa člankom 12. stavkom 3. točkom 2. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10., 143/12. i 152/14.) od 1. siječnja 2012. u nadležnosti ovoga Suda. Podnositelj je o tome obaviješten dopisom Visokog upravnog suda Republike Hrvatske od 4. studenog 2014. koji je uredno primio 7. studenog 2014.

S obzirom da je predmetni postupak započeo podnošenjem prijedloga Ustavnom sudu Republike Hrvatske 23. prosinca 2013., kada je za ocjenu zakonitosti općeg akta bio nadležan Visoki upravni sud Republike Hrvatske, Sud je podnositelju zahtjeva odredio plaćanje pristojbe na podneseni zahtjev. Naime, u trenutku podnošenja zahtjeva i donošenja rješenja, a s obzirom na promijenjenu nadležnost za odlučivanje o zakonitosti općih akata o čemu je podnositelj zahtjeva bio obaviješten, odbacivanjem zahtjeva nastala je pristojbena obveza za podneseni zahtjev i prvostupanjsku odluku Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, kako je to propisano naprijed navedenim odredbama Zakona o sudskim pristojbama i Tarife sudskih pristojbi.

Prema odredbi članka 83. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima postupak ocjene zakonitosti općeg akta Visoki upravni sud pokreće na zahtjev fizičke ili pravne osobe ili skupine osoba povezanih zajedničkim interesom ako je pojedinačnom odlukom javnopravnog tijela koja se temelji na općem aktu došlo do povrede njihova prava ili pravnog interesa. Zahtjev se podnosi u roku od 30 dana od dostave odluke.

Podnositelj je u konkretnom slučaju podnio jedan zahtjev za ocjenu zakonitosti tri akta, pa je

s obzirom na to Sud oformio tri spisa, tj. za svaki akt formirao je poseban spis kako bi se isti uopće mogli uzeti u razmatranje. Naime, jednim zahtjevom za ocjenu zakonitosti općeg akta može se tražiti ocjena zakonitosti samo jednog a ne više općih akata.

Nadalje, Sud suprotno navodima podnositelja, nije našao osnove za spajanje njegovog predmeta s predmetima drugih podnositelja koji su podnijeli identične zahtjeve kao i podnositelj radi ispitivanja zakonitosti i ustavnosti predmetnih općih akata. Naime, pretpostavka za podnošenje zahtjeva za ocjenu zakonitosti općeg akta je pojedinačna odluka javnopravnog tijela kojom je odlučeno o zahtjevu podnositelja, temeljem tog općeg akta. Budući da spajanje zahtjeva u postupku ocjene zakonitosti općeg akta, odgovarajućom primjenom odredbi Sudskog poslovnika pretpostavlja da se zasnivaju na istoj činjeničnoj i pravnoj osnovi, proizlazi da bi istom pojedinačnom odlukom javnopravnog tijela trebalo biti odlučeno o zahtjevima svih podnositelja.

Pored navedenog treba istaknuti da nije bilo osnove za primjenu odredbe članka 16. stavka 1. točke 17. Zakona o sudskim pristojbama kojom je propisano oslobođenje od plaćanja pristojbe za tužitelje, odnosno predlagatelje u postupcima za zaštitu ustavom zajamčenih ljudskih prava i sloboda protiv konačnih pojedinačnih akata, odnosno za zaštitu zbog nezakonite radnje, jer se postupak vodio radi ocjene zakonitosti općeg akta, a u tom slučaju podnositelji zahtjeva nisu oslobođeni od plaćanja sudske pristojbe. Naime, podnositelj je obveznik plaćanja sudske pristojbe na temelju tarifnog broja 29.a stavka 4. i 30.a stavka 4. u svezi sa stavkom 2. Tarife sudskih pristojbi.

Slijedom izloženog, Sud je na temelju odredbe članka 39.a stavka 2. Zakona o sudskim pristojbama odbio prigovor podnositelja zahtjeva.

U Zagrebu 27. studenog 2015.

Predsjednik vijeća
Boris Marković, v.r.